

Boli židovské sviatky a Ježiš vystupoval do Jeruzalema.

V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník, hebrejsky zvaný Betsata, a pri ňom päť stĺporadií. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých.

Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“

Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.“

Ježiš mu vravel: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil.

No v ten deň bola sobota, preto Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmieš nosiť lôžko!“

Ale on im odvetil: „Ten, čo ma uzdravil, mi povedal: ‚Vezmi si lôžko a chod!‘“

Pýtali sa ho: „A kto je ten človek, čo ti povedal: ‚Vezmi a chod!‘“

Ale uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa vzdialil spomedzi zástupu, čo sa zišiel na tom mieste.

Neskôr ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: „Hľa, ozdravel si, už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

A ten človek šiel povedať Židom, že ho to Ježiš uzdravil. A Židia Ježiša prenasledovali za to, že robil takéto veci v sobotu.

Bratia a sestry,

úvodná veta spomínajúca židovské sviatky, uvádza čitateľa dnešného evanjelia do pozadia príbehu v dvoch rovinách: na jednej strane naznačuje, že Boh je uprostred svojho ľudu, a na strane druhej poukazuje na dôvod Ježišovej prítomnosti v Jeruzaleme. Pripomíname, že boli sviatky a bola sobota. Uzdravenie v sobotu farizeji Pánovi vytýkali vždy.

Mesiáš sa pýta ochrnutého, či chce ozdraviť. Tým sa rozhovor začína. Pán síce vedel, že muž je chorý už dlho, ale otázku položil, čakajúc na odpoveď. Zároveň evanjelista prezrádza, že chorý nevedel, kto Ježiš je. Videl v ňom iba ďalšieho človeka, ktorý by ho odniesol do liečivej vody. Ochrnutý Ježiša slepo poslúchne a odchádza kvôli tomu, že bol medzi tým uzdravený. A teraz nasleduje veta, ktorá naznačuje prítomné, temné varovanie: "No v ten deň bola sobota..." Lenže, práve sobota nás privádza k významu dnešného evanjelia! Nezabúdajme, že evanjelium upozorňuje na prítomnosť Otca uprostred svojho ľudu! A čo je viditeľná prítomnosť Boha v Jeruzaleme? Áno, je to chrám! A práve v chráme príbeh pokračuje.

V chráme totiž Spasiteľ stretá uzdraveného a vystríha ho, aby nehrešil, lebo ho môže stretnúť niečo horšie, ako choroba. A prečo mu to pripomína? Odpoveďou je veta, ktorá síce v našom úryvku nie je, ale v 17-tom verši tejto kapitoly je: "Ježiš im (farizejom): povedal Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem." Nuž, a tieto Kristove slová dávajú význam úvodnej vete tohto evanjelia, vysvetľujú prečo Pán vystríha uzdraveného, aj farizejom vysvetľuje zdanlivé porušenie soboty.

Sobota, teda šabat je dňom odpočinku a sviatočným dňom, ale aj "Židom" bolo jasné, že i v sobotu je Boh činný. Stvorenie pokračuje, prozreteľnosť sa stará. Čas plynie. Preto je sviatočný deň (pre nás nedeľa) oslavou zvrchovanosti Boha ako Stvoriteľa, ale aj ako Vykupiteľa. Z toho dôvodu Pán uzdravenému hovorí o dôsledku hriechu. Už to nie je iba akýsi liečiteľ, ktorý ho uzdravil, ale Boh, ktorý hovorí v chráme. A ten každému pripomína, že hriech vovedie človeka do ďaleko horšej situácie, než je choroba či iné telesné postihnutie. Spasiteľ je autorita, ktorá v chráme prelomí tradičné spojenie medzi hriechom a chorobou. Na svojom vzťahu k Otcovi Bohu Izraela vysvetľuje údajné porušenie soboty, a tak sa dostáva do konfliktu s ľudskými predstaviteľmi a ochrancami Božieho zákona. Aj keď Pán v chráme zjavuje pravdu a v jeho osobe sa zjavuje Boh Otec, prenasledovanie Krista sa začína.

Dnes o 17, 00 slůžim sv. omšu za + Martu Ružičkovú